

рушення, завдяки лише одній інформації громадян (попередження терористичних актів).

Ще одним прикладом здійснення ефективної превентивної роботи серед населення є досвід США у реалізації стратегії «community policing», одним із напрямків якої є саме попередження (превенція).

Підсумовуючи вищезазначене, можна стверджувати, що здійснення органами поліції превентивної діяльності перш за все має бути пріоритетним напрямом роботи таких структур. Зокрема, залучення громадян до співпраці, як один із компонентів формування напряму превенції, є особливо важливим напрямом та не терпить жодних спростувань. Задля успішності впровадження нових методів необхідно звертатись до позитивного досвіду провідних країн світу, де такі стратегії призвели до позитивних та вже звичних змін.

1. Про Національну поліцію: Закон України від 2 липня 2015 № 580-VIII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/580-19>.

2. Наилучшая практика построения партнерства между полицией и обществом. Вена: Организация по безопасности и сотрудничеству в Европе, 2008. 81 с.

3. Солнцева Х.В. Организация полицейской деятельности в Украине та США: структура. Право і безпека. 2016. Вип. 1. С 69–73.

4. Титаренко А.П. Общественное доверие к полиции как фактор, способствующий индивидуальной профилактической работе с гражданами. Вестник Томского государственного университета. 2015. Вып. 393. С. 167–170.

Пісоцька Каріна Олександрівна

аспірант кафедри адміністративного права,
процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СУБ'ЄКТИ, ЩОДО ЯКИХ ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ АДМІНІСТРАТИВНА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДРОЗДІЛАМИ ЮВЕНАЛЬНОЇ ПРЕВЕНЦІЇ

Наша країна на міжнародній правовій арені позиціонує себе в статусі соціально-правової держави, тому одним із основних завдань є захист прав людини та надання соціально-правової допомоги найбільш вразливим групам населення. До таких груп населення в першу чергу відносяться діти. Згідно з Конвенцією про права дитини діти, внаслідок їх фізичної і розумової незрілості, потребують спеціальної охорони і піклування, включаючи належний правовий захист як до, так і після народження.

У правовому полі термін «дитина» зустрічається в багатьох законодавчих актах. Так, згідно із Законом України «Про охорону дитинства» дитина – це особа віком до 18 років (повноліття), якщо згідно з законом, застосовуваним до неї, вона не набуває прав повнолітньої раніше.

У статті 6 Сімейного кодексу України прописано, що дитина – це особа, що не досягла повноліття, малолітньою вважається дитина до досягнення нею чотирнадцяти років та неповнолітньою вважається дитина у віці від чотирнадцяти до вісімнадцяти років. Отже, можемо дійти висновку, що дитина – це особа віком до 18 років.

Провідну роль в правовому захисті дітей відіграють органи Національної поліції України, зокрема підрозділи ювенальної превенції. Основним завданням підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України є профілактична діяльність, спрямована на запобігання вчиненню дітьми кримінальних і адміністративних правопорушень. Але зміст та характер профілактичної роботи підрозділів з дітьми залежить від так званої «категорії» неповнолітнього, тобто що є підставою для взяття на профілактичний облік.

Взяттю на профілактичний облік підлягає дитина: 1) засуджена судом до покарання, не пов'язаного з позбавленням волі; 2) звільнена за рішенням суду від кримінальної відповідальності із застосуванням примусових заходів виховного характеру без поміщення до школи або професійного училища соціальної реабілітації для дітей, які потребують особливих умов виховання; 3) якій оголошено повідомлення про підозру в учиненні кримінального правопорушення; 4) звільнена зі спеціальної виховної установи; 5) яка не досягла 18 років і вчинила домашнє насильство у будь-якій формі (дитина-кривдник); 6) яка впродовж року два і більше разів була притягнута до адміністративної відповідальності; 7) яка впродовж року два і більше разів самовільно залишала сім'ю, навчально-виховний заклад чи спеціальну установу для дітей [1].

Можна умовно розділити заходи індивідуальної профілактики адміністративних і кримінальних правопорушень серед дітей на індивідуальні та загальні.

Так, індивідуальні заходи здійснюються підрозділами ювенальної превенції щодо конк-

ретної дитини з метою попередження вчинення нею адміністративних та кримінальних правопорушень та спрямовані на особистість дитини, середовище яке її формує, а також на умови та обставини, що призводять, до вчинення дитиною адміністративних та кримінальних правопорушень. Працівники підрозділів ювенальної превенції здійснюють такі заходи індивідуальної профілактики: проводять ознайомлювальні, попереджувальні та виховні бесіди з дитиною за місцем проживання, навчання, роботи; проводять ознайомлювальні, попереджувальні бесіди з батьками дитини, її законними представниками, членами сім'ї з метою усунення причин і умов, які спонукали до вчинення адміністративного чи кримінального правопорушення; складають план заходів з індивідуальної профілактики на основі вивчення матеріалів характеристик, індивідуально-психологічних особливостей дитини; відповідно до компетенції організують надання допомоги дитині у вирішенні питань, що пов'язані з працевлаштуванням, організацією дозвілля, установленням соціально корисних контактів, вибором життєвих цілей, а також залучення дитини до соціально корисних занять трудового, спортивного, творчого, самодіяльного характеру; відвідують за місцем проживання дитину для з'ясування умов проживання, а також чинників, які можуть негативно впливати на неї та спонукати до вчинення адміністративних і кримінальних правопорушень; сприяють у вирішенні соціальних проблем дитини, у тому числі конфліктних ситуацій у сім'ї, зокрема щодо батьків, законних представників, які не займаються вихованням дітей чи вчиняють стосовно них насильство в сім'ї, застосовують заходи впливу згідно із законодавством, ініціюють перед службами у справах дітей, відділами охорони здоров'я місцевих органів влади та органів місцевого самоврядування питання щодо направлення дитини до відповідного закладу для надання необхідної медичної, психологічної допомоги [1].

До загальних заходів профілактики можна віднести групові бесіди в школах, коледжах та на батьківських зборах.

Суб'єкти, щодо яких здійснюється адміністративна діяльність підрозділами ювенальної превенції, можна також поділити на такі групи ризику: дитина, яка перебуває в складних життєвих обставинах; дитина, яка постраждала внаслідок воєнних дій та збройних конфліктів; дитина-сирота; дитина, позбавлена батьківського піклування; дитина, розлучена із сім'єю; безпритульна дитина; дитина-інвалід; дитина-біженець; дитина у конфлікті із законом.

Отже, одним із головних принципів правової держави є захист прав людини та надання соціально-правової допомоги найбільш вразливим групам населення, до яких відносяться неповнолітні. Основним завданням підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України є профілактична діяльність, спрямована на запобігання вчиненню дітьми кримінальних і адміністративних правопорушень.

1. Конвенція про права дитини: від 20 лист. 1989 р. URL: https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/995_021.
2. Адміністративна діяльність Національної поліції: навч. посібник / кол. авт.; кер. авт. кол. к.ю.н., засл. юрист України В.А. Глухверя. Дніпро: Дніпроп. держ. ун-т внутр. справ, 2017. 248 с.
3. Про затвердження інструкції з організації роботи підрозділів ювенальної превенції Національної поліції України: Наказ Міністерства внутрішніх справ України від 17 груд. 2017 р. № 1044. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0686-18>.

Сукмановська Лідія Михайлівна

старший викладач кафедри адміністративного права та адміністративного процесу
Львівського державного
університету внутрішніх справ,
кандидат юридичних наук

Репан Микола Іванович

старший викладач кафедри адміністративного права, процесу та адміністративної діяльності
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

**ПІДГОТОВКА ПРАЦІВНИКІВ МОБІЛЬНИХ ГРУП
«ПОЛІНА» ЯК ВАЖЛИВА СКЛАДОВА ВІТЧИЗНЯНОГО ДОСВІДУ
У ЗАПОБІГАННІ ТА ПРОТИДІЇ ДОМАШНЬОМУ НАСИЛЬСТВУ**

Проблема жорстокості та домашнього насильства, що існує в нашому суспільстві, є надзвичайно актуальною. Одним із основних принципів правової держави, орієнтованої на соціальні цінності, є забезпечення охорони життя, здоров'я кожного члена суспільства, його честі і гідності, безпеки та недоторканості. Насильство і жорстокість у сім'ї не лише руйнують